

A.F. mod Sverige (sag nr. 89/1997 af 8. maj 1998)

Sagsfremstilling:

Den iranske statsborger A.F. indrejste i Sverige i februar 1995, hvor han senere søgte asyl. Han henviste i sin asylansøgning til, at han i Iran havde været medlem af den illegale frihedsbevægelse Nehzat Azadi, og at han i 1993 havde været tilbageholdt og udsat for tortur af de iranske myndigheder. Han henviste endvidere til, at han efter ankomsten til Sverige havde kontaktet iranske eksilorganisationer, var blevet medlem af den iranske socialdemokratiske bevægelse, offentligt havde demonstreret imod det iranske styre og sendt propagandamateriale hjem til Iran.

De svenske myndigheder meddelte A.F. afslag på asyl og henviste til, at han havde forklaret utroværdigt om såvel sine politiske aktiviteter i Iran og de efterfølgende politiske aktiviteter i Sverige. De svenske myndigheder bemærkede i øvrigt, at A.F. var udrejst af Iran på sit eget ægte pas med en udrejsetilladelse.

Påstanden:

A.F. indbragte Sverige for Torturkomitéen og gjorde gældende, at de svenske myndigheder ville krænke artikel 3, hvis han blev udsendt til Iran, idet han dér risikerede at blive udsat for tortur.

Torturkomitéens bemærkninger:

Komitéen gav A.F. medhold i hans klage. Komitéen lagde ved afgørelsen vægt på, at A.F.'s familiemæssige baggrund, hans politiske tilknytning til og aktiviteter for frihedsbevægelse og hans tidligere tilbageholdelser og den udøvede tortur, burde indgå i afvejningen af, hvorvidt han risikerede at blive udsat for tortur ved en udsendelse til Iran (pkt. 6.5). Komitéen fandt endvidere, at A.F.'s præsentation af sin sag ikke efterlod væsentlig tvivl om troværdigheden af hans sag. I den forbindelse henviste Komitéen til lægeerklæringerne, hvoraf fremgik, at han led af PTSD og sandsynligvis havde været udsat for tortur (pkt. 6.5).

Komitéen lagde endvidere vægt på den alvorlige menneskeretlige situation i Iran (pkt. 6.6.).